

Antalya Savcılığı Hukuku İstismar Ediyor!

Haksöz

Başörtüsü yasağını her ay düzenledikleri basın açıklamalarıyla protesto eden Antalya İnanç Özgürlüğü Platformu mensubu 17 kişi, eyleme çocuklarıyla birlikte katıldıkları için velayet hakkını kötüye kullanmak suçundan yargılanacaklar!

Medya nihayet muradına erdi ve İslami taleplerin öne çıkartıldığı eylemlerde çocukların da yer almasını yargının gündemine taşımayı başardı. Müslümanlarca düzenlenen eylemlerde küçük çocukların görüntülerine her defasında vahim bir suça dikkat çekme mantığıyla projektör tutan *Hürriyet*, *Milliyet* gibi gazeteler ve aynı çizgideki televizyon kanallarının uzun zamandır sürdürdükleri çaba Antalya’da karşılık buldu. Antalya Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanıp mahkemeye sunulan iddianamede 17 kişinin cezalandırılması talep edilmekte.

Antalya 6. Sulh Ceza Mahkemesi’nde 15 Ekim tarihinde görülmeye başlanacak olan davada birçoğu anne baba konumundaki eşlerden oluşan bu kişiler “velayet hakkını kötüye kullanmak” suçlamasıyla 1 yıla kadar hapis cezasıyla yargılanacaklar. Kısaca “çocuk istismarı” diye de adlandırılan ve genelde çocuklarını dilencilik yapmaya zorlayan, hırsızlığa, kapkaççılığa teşvik eden ebeveynlere yöneltilen bu suçlamanın İslami taleplerle sokağa çıkan insanlara isnat edilmesi ilk kez oluyor.

Suçlanan kişiler başörtüsü yasağını protesto etmek üzere Antalya’da oluşturulmuş “Antalya İnanç Özgürlüğü Platformu”nun kurucu ve katılımcıları. Hukuksuz ve ahlaksız bir uygulamaya karşı her ay bir araya gelip tepkilerini dile getiren bu insanların eylemleri savcılığa göre suç! Ne var ki, suçlama için ortada yasal bir dayanak olmadığından dolayı olarak suç ihdas edilme yöntemi izlenmiş. Her ay düzenli biçimde tekrarlanan eyleme ebeveynleriyle birlikte çocukların da katılması ve eylem sırasında tepki ve taleplerini ifade eden dövizler bulundurmaları suçlamaya gerekçe kılınmış.

İddianame ilginç ayrıntılar ve aleni hukuki çelişkiler içermekte. Savcı hazırladığı iddianamede bir dizi karmaşık ve dolambaçlı ifadeden sonra sanki suçlama konusu netleşmiş gibi mahkûmiyet talebinde bulunuyor; hatta konuyu daha da dramatize ederek çocukların velayetlerinin ebeveynlerinden alınmasını dahi talep ediyor.

Savcılık İddianamesi: Suçlama Çok, Delil Yok!

İddianame adeta “40 kere suçlu dersek, suçlu oldukları kesinleşir!” mantığına oturtulmuş. Öncelikle savcılığın temel kurgusunun çok sorunlu ve bütünüyle hukuksuz olduğu görülmektedir. Suça konu olan eylemin ne olduğu belli değildir. İddianamenin muhtelif yerlerinde soyut biçimde suçtan söz edilmekte, sadece bir yerde de “izinsiz basın açıklaması eylemi” tanımlaması yapılmaktadır. Oysa basın açıklaması yapmanın izne tabi olmadığı açıktır. Kaldı ki, bu gözaltı olayından sonra da eylemler her ay düzenli biçimde tekrarlanmış ve herhangi bir müdahale ile karşılaşılmamıştır.

Yasal bir etkinliğe çocukların katılmasının neden suç sayıldığı belli değildir? Burada savcının izahta zorluk çekeceği kesin olan çarpıcı bir mantıksızlık mevcuttur. Şöyle ki, çocuklar yasal bir etkinliğe katıldılarsa ortada suç yok demektir. Yok, eğer etkinlik yasadışı ise o zaman neden ebeveynler için yasadışı eylem tertip etmek ve izinsiz gösteriye iştirakten dolayı takibat yapılmamıştır?

İddianamede uzun uzun eylemde çocukların ellerinde tuttıkları dövizler sıralanmaktadır. Başörtüsü yasağının anlamsızlığının, hukuksuzluğunun dile getirildiği dövizler tek tek sıralanmaktadır. İfadede yer aldığı biçimiyle:

“... yapılan tespitte çocukların “Başı açık ablamın ne hakkı varsa başı kapalı annemin de hakkı olsun” yazılı pankart 1 adet, “Çocuk aklımla başörtüsüne niye kızıldığını anlayamıyorum” şeklinde döviz 2 adet, “Annem neden okuyamadı” şeklinde döviz 2 adet, “Annem niye okuyamadığını bana söylemiyor” şeklinde döviz 2 adet, “Ben de büyüyünce okuyamayacak mıyım” şeklinde döviz 2 adet, “Ablamın örtüsünden elinizi çekin” şeklinde döviz 2 adet, “Namazım, orucum, başörtüm, kulluğum, onurum özgürlüğümdür” şeklinde döviz 2 adet, “İnancına, örtüne, kimliğine sahip çık” şeklinde döviz 2 adet, “Yasak sürüyor uyuyor musunuz?” şeklinde döviz 2 adet, “Başörtüsüne koşulsuz, sınırsız özgürlük” şeklinde döviz 2 adet, “Başörtüsü inancımızdır, yasaklanamaz” şeklinde 1 adet döviz bulunduğu tespit edilerek el konulduğu ...”

Bu ifadelerin hangisinde suç mevcut? Hepsi haklı, anlamlı, gerçek tespit ve talepler değil mi? Bizatihi bu ifadelerin yazılı olduğu dövizlerin kendisi ortada suça konu olan bir eylem bulunmayıp; haksızlığa, hukuksuzluğa, zorbalığa karşı erdemli bir itirazın göstergesi sayılmalı. Ne var ki, düzenin haklı talepleri karşılamak yerine bastırma, susturma mantığı burada da karşımıza çıkıyor ve adaletsizliğin teşhirinden duyulan rahatsızlık, hazımsızlık sindirme çabasına dönüşüyor. İddianamede adeta illegal bir çetede ele geçirilen malzeme listesi yapılır gibi, Ergenekon operasyonlarında ele geçirilen silahların sıralanması gibi dövizlerin listelenmesi tam bir keyfilik, işgüzarlık örneği olmuş. Durum açıkçası kuzuyu yemeye niyetli kurt vaziyetini andırıyor.

Keyfiliğe çarpıcı bir örnek oluşturması açısından Özgür-Der Antalya Temsilcisi Ahmet Balta hakkında iddianamede yer alan bir ayrıntıya dikkat çekelim:

“... 28 Şubat kararları ve başörtüsü sorunu konulu basın açıklamasına katıldığını, anayasal haklarını kullandıklarını suçlamayı kabul etmediğini beyan ettiği, ancak Ahmet Balta’nın bu konuda yapılan soruşturma sırasında Haksöz Haber sitesinde yayınlanan bir düşünce mailinde çocukların basın açıklamasına katılması ve döviz taşıtırılmasının çocuk istismarı olmadığını, bu çocukların anne ve babaları ile birlikte katıldığını, bu konuda soruşturma yapılması küçük yaşta hak aramanın haksızlığa karşı durmanın kötü bir şey olduğu imajı çocuklara verilerek çocukların istismar edildiğini beyan ederek çocukların bu platform çerçevesinde yetkililerin bilgisi dahilinde katıldığını bir nevi kendisinin itiraf ettiği tespit edilmiştir...”

Ahmet Balta itiraf etmişmiş! Ne itirafı, savcının kesik kopuk alıntılarla aktardığı değerlendirmesinde Ahmet Balta açıkça ebeveynleriyle eyleme katılmanın değil, bunun soruşturma konusu yapılmasının çocuk istismarı olduğunu beyan ediyor. Bunda anlaşılmayacak ne var?

Üstelik savcının tutumunda şöyle bir gariplik de var: Haksöz-Haber sitesinde Ahmet Balta adına yazılmış yorumun gerçekten bu kişiye ait olup olmadığı dahi sorulmadan “itiraf” olarak kabul edip iddianameye yerleştirilmesi hukuk mantığına kesinlikle aykırı.

Yasal bir eyleme insanların çocuklarıyla katılmasını suça dönüştüren iddianamede çok ilginç tespitler var:

“...Şüphelilerin esas itibariyle çocuklarının eğitimi kapsamında bir haklarını kullandıkları yönünde beyanları olmuş ise de disiplin yetkisinin eğitim hakkının doğal bir sonucu olduğu, ancak ebeveynlerin velayet yetkilerinden doğan yetkilerini kullanırken çocukların bedensel ve ruhsal sağlığının bozulmasına neden olmayacak, bir tehlikeye maruz kalmayacak tedbirler alarak çocuklarının sağlıklı bir ortamda bulunmaları ana görevleri iken olay tarihinde izinsiz olarak yapılan bir basın açıklamasına yaşları itibariyle içeriği ve siyasi durumu nedeniyle ülke içerisinde yönetimde yer alan birimlerin bile çözemediği bir sorunu çocuklar aracılığıyla deşifre etmek açıklamaya çalışmak ve bu konuda çocukları kullanmak onlar üzerindeki yetkinin kötüye kullanılması ve onların eğitimi değil ruhsal ve bedensel durumlarının bozulmasıyla sonuçlanacak bir durumla sonuçlanabilme riskinin olduğu aşıkardır...”

Öncelikle hazırlık süresi 19 ay sürmüş bir iddianamenin bu kadar Türkçe fakiri olmasının, bu derece özensizlik içermesinin dikkat çekici olduğunu hatırlatmakta yarar görüyoruz. Bu önemli bir zaaf mı? Evet, çünkü bu kadar kötü yazılmış bir metnin hazırlayıcısının, işlendiği iddia edilen suça konu ifadeleri anlamakta da zorluk çekme ihtimali güçlüdür!

Başörtüsü Yasağı: Dokunma! Hatırlatma! Tartışma!

Bununla birlikte asıl sorun elbette dilden değil, zihniyetten kaynaklanmakta. İddianame “yönetimde yer alan birimlerin bile çözemediği bir sorunu çocuklar aracılığıyla deşifre etme”nin çocuklarda meydana getirebileceği ruhsal ve bedensel riskten söz ediyor. Aynı mantıktan hareket edildiğinde büyüklerin de bu sorundan uzak durması sonucu çıkartılmaz mı? Öyle ya, birileri de çıkıp “Çözumsuz olduğu belli bir sorunla ne diye uğraşıyorsunuz, kafayı bununla mı bozmaya niyetlisiniz?” diye sorabilir rahatlıkla. Bu ifadelerin arka planında “Artık bırakın, bu konuyu kaşımayın!” anlayışının izlerini bulmak mümkün.

Zaten asıl sorun da tam da buradan kaynaklanmakta. İddianameye yansıyan ruh hali öncelikle çocukların katılımını değil, başörtüsü yasağını protesto eylemini mahkûm etmeye yöneliktir. Çocukların ruh ve beden sağlığının korunması kaygısının ise daha ziyade gerekçe olarak kullanıldığı, büyük ölçüde sos işlevi gördüğü anlaşılmaktadır. Gerçekten savcılığın çocukların ruh ve beden sağlığını düşündüğünü, bundan dolayı kaygılandığını varsaymak hiç mümkün mü? Sonuçta bu ülke her sabah 7 yaşındaki çocukların varlıklarını mahiyeti hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadıkları soyut bir varlığa armağan etmeye zorlandıkları bir ülke değil mi? Bundan daha büyük bir sağlıksızlık düşünülebilir mi?

Hiç şüphesiz cezalandırılmak istenen şey sadece bayan ve erkek 17 Müslüman değil, despotizme karşı koyuş iradesidir! Ve bu en baskıcı bir yöntemle yapılmakta, doğrudan çocuklarımız üzerinden kimliğimiz, kararlılığımız, eylemliliğimiz sindirilmeye, çözülmeye çalışılmaktadır. Ama bunlar beyhude uğraşlardır. Kimliğimizden, haklılığımızdan, mücadelemizden taviz vermeyeceğiz inşallah! Çocuklarımız bugüne dek yasağa şahitlik ettiler, şimdi de zulmün sadece başörtüsü yasağından ibaret olmadığına şahitlik edecekler! Bu süreçte yasallık zırhına büründürülmüş keyfiliği, zorbalığı daha yakından tanıyacaklarına kimsenin kuşkusu olmasın!

Dava Aşamasına Nasıl Gelindi?

Türkiye’nin muhtelif şehirlerinde başörtüsü yasağına karşı duyarlılık oluşturmak amacıyla oluşturulan platformlar zincirine 2007 Ramazanından itibaren Antalya da katılmıştı. Antalya ili ve ilçelerinde faaliyet gösteren gönüllü kuruluşların temsilcilerinin oluşturduğu Antalya İnanç Özgürlüğü Platformu her ayın ilk Cumartesi günü Kışlahan Otelı Havuz Başı

mevkiinde başörtüsü yasağını protesto amaçlı basın açıklaması yapmaya karar vermişti. İlki 6 Ekim 2007 tarihinde gerçekleştirilen basın açıklamasında herhangi bir müdahale ile karşılaşılmamış, eylem sırasında hiçbir olumsuzluk da yaşanmamıştı. Ne var ki, eylemden birkaç gün sonra *Milliyet* ve *Cumhuriyet* gibi gazetelerde Antalya eyleminde yer alan çocukların görüntüleri üzerinden kışkırtıcı yayınlar göze çarpmıştı.

Tahrik amaçlı olduğu belli bu tarz yayınların etkisi bir sonraki eylemde somut biçimde müşahade edilmişti. 3 Kasım 2007 tarihindeki eyleme polis müdahale etmiş ve 11'i çocuk 27 kişiyi gözaltına alarak emniyete götürmüştü. Çocukları ile birlikte Emniyet binasına götürülen kişilere savcılık talimatıyla gözaltına alındıkları ve çocuklarını eyleme getirmek suretiyle ruh sağlıklarının bozulmasına sebebiyet vermekle suçlandıkları söylenmişti. Çocukların ruh sağlığı konusunda “inanılmaz” bir hassasiyete sahip savcılık sayesinde çocuklar saatlerce anne ve babalarıyla birlikte Emniyet’te tutulmuşlar ve geç saatlere kadar süren ifade alımı işlemleri bittikten sonra da ebeveynleriyle birlikte serbest bırakılmışlardı. Ve aradan tam bir buçuk yıldan fazla bir zaman geçmesinin ardından 27 Mayıs 2009 tarihinde Antalya Cumhuriyet Savcılığı 17 kişi hakkında iddianame hazırlayarak cezalandırılmaları talebiyle mahkemeye başvurdu. Davanın ilk duruşması Antalya 6. Sulh Ceza Mahkemesi’nde 15 Ekim tarihinde görülmeye başlanacak. Cezalandırılmaları istenen kişilerin isimleri: Osman Çalış, Aydın Dingil, Hanife Dingil, İsa Ulusu, Fatma Ulusu, Durali Yüksel, Emine Yüksel, İrfan Sincar, Evin Sincar, Abdurrahman Yaman, Şükran Yaman, Ali Uygur, Hatice Uygur, Zahide Saçlı, Mehmet Yıldırım (Diyanet Sen Antalya Şube Başkanı), İzzet Yılmaz (Ensar Vakfı Serik Şubesi Yöneticisi), Ahmet Balta (Özgür-Der Antalya Temsilcisi).

Haksöz Dergisi Sayı: 221 - Ağustos 2009

Kaynak: [Antalya Savcılığı Hukuku İstismar Ediyor! - Haksöz](#)